

den gamle matrikulerede Indmark i den Bygd, paa hvis Grund Fuglepladsen ligger“, maa anses at stemme med den gældende Ret og med Grundreglen i Jagtloven af 23. April 1897 § 2, saaledes som denne Regel har fæstnet sig efter Udløbet af den Tidsfrist af fire Aar, 'som i denne Lovbestemmelse gaves til Fastsættelse af Særregler. At saadanne Særregler, hvor de findes, fremdeles skal respekteres, fremgaar af det i Paragraffens Begyndelse tagne Forbehold om Undtagelse fra Hovedreglen paa Grund af særlige Retsforhold. Naar man har valgt at formulere Reglen om Retten til Fuglefangst saaledes, at Retten skal tilkomme den Bygd „paa hvis Grund Fuglepladsen ligger“, medens den tilsvarende Regel i Jagtlov af 23. April 1897 § 2 benytter Udtrykket „de Bygder, hvortil Fuglepladsen hører“, er Grunden den, at man ved den ændrede Affattelse fastslaaer en Hovedregel ogsaa for det Tilfælde, at der maatte være eller (f. Eks. ved nye Fuglepladser) opstaar Tvivl om, til hvilken Bygd „Fuglepladsen hører“.

Til Kapitel 2 (§§ 6—16).

De i dette Kapitel foreslaaede Bestemmelser om Fredlysning af Fangstpladser er bestemte til at træde i Stedet for de i Jagtloven af 1897 §§ 5—8 givne Regler. De foreslaaede Bestemmelser afviger vel paa forskellige Punkter ret stærkt fra de nugældende, men de indeholder ikke noget nyt Princip. Formaålet med Fredlysningen er at hindre Skydning eller unødvendig Støj indenfor en vis Afstand fra Fangstpladsen.

I §§ 6—13 gives Regler om den Fremgangsmaade, der skal benyttes ved Fredlysningen. De her foreslaaede Regler tilsigter væsentlig at tilvejebringe en for Befolkningen lettere Fremgangsmaade end de nugældende Bestemmelser. I Følge § 6 kan Fredlysningen, der bestemmes ved Kendelse af Færøernes Overpolitiret (jfr. Lov Nr. 164 af 4. Juni 1924 Pkt. 118) efter forud optaget Skøn om Fredlysningens Hensigtsmæssighed, afgivet af Mænd, der er udmeldte af Retten, omfatte Fuglebjerge, Urer, Holme eller lignende Steder samt Ederfuglevarp (o: Rugepladser for Ederfugle). Den ved Overpolitirettens Kendelse (§ 9) fastsatte Fredlysning skal i Følge § 12 gælde for et Tidsrum af 10 Aar, efter hvis Udløb enhver, der kan paa-vise særlig Interesse i Fredlysningen eller i Jagten i Nærheden af det paagældende

Sted, kan forlange Spørgsmaalet om Fredlysningen paany indbragt for Overpolitiretten.

Retsvirkningen af Fredlysningen fastsættes i § 15. Herefter er al Skydning paa Søen i Tiden fra 15. Marts til August Maanedes Udgang forbudt indenfor en Afstand af 2 Sømil fra fredlyst Fuglebjerg og $\frac{1}{2}$ Sømil fra fredlyst Ur. I samme Tidsrum er endvidere al Skydning paa Landjorden forbudt indenfor den ved Overpolitirettens Kendelse fastsatte Afstand fra Fuglebjerg eller Uren. Ved fredlyst Ederfuglevarp skal al Skydning — saavel paa Søen som paa Landjorden — i Tiden fra 1. Maj til August Maanedes Udgang være forbudt inden for $\frac{1}{2}$ Sømils Afstand fra Varpet. For saa vidt angaar Myggenæsholm foreslaas al Skydning forbudt i Tiden fra 25. Januar til 25. Oktober indenfor 2 Sømils Afstand fra Holmen. Alle de i selve Lovforslaget foreslaaede Grænser, indenfor hvilke Skydning er forbudt, svarer i det væsentlige til de i Loven af 1897 § 8 fastsatte Grænser, men det bestemmes endvidere, at det indenfor de ved Loven eller Overpolitirettens Kendelse fastsatte Grænser og Tidsrum skal være forbudt ved unødvendig Tuden med Dampfløjtten eller anden unødvendig Støj — derunder støjende Fangstmaader — at forstyrre Fuglenes Fred.

I følge § 16 skal Jagt og Fuglefangst være forbudt paa Søn- og Helligdage, og det skal endvidere være forbudt Personer under 16 Aar paa egen Haand at drive Jagt. Tilsvarende Forbud findes ikke i den nugældende Jagtlov.

Til Kapitel 3 (§ 17).

De her foreslaaede Bestemmelser om forbudte Fangstmaader stemmer i det væsentlige med Bestemmelserne i Jagtloven af 1897 § 9. Der er dog tilføjet Forbud mod at fange Fugle med udsatte Kroge eller ved kunstigt Lys.

Til Kapitel 4 (§§ 18—22).

De her foreslaaede Bestemmelser om Fredning af Vildt afviger paa adskillige Punkter fra Bestemmelserne i Jagtloven af 1897. Den væsentligste Ændring er Udeladelse af det i Jagtloven af 1897 § 10 foreskrevne Forbud mod Jagt paa Lomvier i Tiden fra 1. Juli til 31. August. Man har ment, at denne Jagt er af stor Betydning for Befolkningen og ikke udsætter Bestanden af Lomvier for saa stor Fare for Formindskelse, at der er tilstrækkelig Grund til at opretholde det nævnte Forbud. I øvrigt indeholder de foreslaaede Bestem-